

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: M. J., narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 7. 2020, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. 7. 2020, č. j. X, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem (dále jen „okresní správa“) ze dne 29. 5. 2020, č. j. X. Tímto rozhodnutím okresní správa podle § 27 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“) přiznala žalobci výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 1. strana)

doby za období od 16. 4. 2020 do 28. 5. 2020. Žalobce v žalobě současně požadoval, aby soud uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že jeho zdravotní stav neumožňoval výkon jakékoli práce. Domníval se, že posouzení jeho zdravotního stavu bylo provedeno unáhleně, neměl možnost se v řízení vyjádřit, doložit aktuální zdravotní stav lékařskými posudky a dokládat důkazy, které by mohly zvrátit rozhodnutí posudkového lékaře. Trval na tom, že žalovaná postupovala nezákonně. Podle žalobce došlo k porušení práva na nestranné rozhodnutí a rovnosti účastníků v řízení. Tím, že mu nebylo umožněno se vyjádřit ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo podle žalobce rozhodnutí okresní správy zatíženo neodstranitelnou vadou a je třeba na ně nahlížet, jako by neexistovalo. Žalobce poukázal na zaujatý a nepřátelský postoj okresní správy, který ovlivňuje veškerá rozhodnutí učiněná vůči žalobci. Za liché označil tvrzení žalované, že do tří dnů ode dne odnětí dokladu práce neschopného pojištěnce mohl podat odvolání, když k odebrání dokladu došlo při ústním jednání, při němž nemohl vznášet připomínky k zápisu z jednání, z něhož následné rozhodnutí vychází, a předkládat důkazy.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že žalobce nabyl dojmu, že jeho dočasná pracovní schopnost neskončila, ačkoli byla ve smyslu § 75 zákona o nemocenském pojištění ukončena ke dni 28. 5. 2020. Skutečnost, že žalobce odmítl rozhodnutí o ukončení pracovní neschopnosti při jednání převzít, podle žalované nic nemění na tom, že k ukončení pracovní neschopnosti došlo. Doplnila, že rozhodnutí o ukončení pracovní neschopnosti bylo žalobci rovněž zasláno a žalobce proti němu nepodal opravný prostředek. Žalovaná podotkla, že řízení o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby je vázáno na existující dočasnou pracovní neschopnost a žalobci byl přiznán nárok na nemocenské po celou dobu jeho dočasné pracovní neschopnosti, tedy jeho žádosti bylo plně vyhověno. Dodala, že v odvolacím řízení nebyl žalobcův zdravotní stav přezkoumáván, a proto mu nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaná poznamenala, že se jedná o stejný spor jako v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 78 Ad 14/2017, a navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Ústní jednání soudu

4. Při jednání soudu konaném dne 13. 9. 2021 žalobce uvedl, že mu nejde o delší podpůrčí dobu, ale především o to, jak k vydání rozhodnutí v této věci došlo. Zdůraznil, že bylo porušeno jeho nezadatelné a ústavně zajištěné právo v řízení se k věci vyjádřit, navrhopvat a předkládat důkazy. Při jednání u posudkového lékaře dne 28. 5. 2020 se žalobce posudkového lékaře ptal, zda má k dispozici jen listinnou část posudkové dokumentace, nebo také lékařské zprávy, které žalobce svému praktickému lékaři zasílal v elektronické podobě. Na tuto otázku odmítl posudkový lékař odpovědět a zaznamenat tyto skutečnosti do vyhotovovaného záznamu. Žalobce dále uvedl, že v dané době trpěl zánětem, na který mu byla následně nasazena antibiotika, přičemž pokud by měl možnost tuto skutečnost posudkovému lékaři sdělit, respektive v tomto smyslu se v rámci daného řízení vyjádřit, k ukončení dočasné pracovní neschopnosti by nedošlo. Týž den žalobce řešil postup

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 2. strana)

posudkového lékaře s ředitelkou okresní správy, která s ním však odmítla o této věci hovořit. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je zatíženo neodstranitelnou vadou, neboť bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces a na spravedlivé projednání, kdy každý účastník správního řízení by měl mít stejná práva a stejné povinnosti. Podle žalobce postrádá ústní projednání jakýkoli smysl, pokud není možno se k věci vyjádřit. Žalobce uzavřel, že k rozhodnutí neudělit podpůrčí dobu dospěl správní orgán na základě porušení zákona, konkrétně § 36 odst. 3 správního řádu, a předmětné rozhodnutí je proto nulitní, neexistující. K poznámce, že odmítl podepsat záznam o jednání ze dne 28. 5. 2020, žalobce poznamenal, že nemůže odpovídat za správnost a podepsat rozhodnutí, pokud neměl možnost se k věci vyjádřit. Konstatoval, že pokud jako účastník řízení nedostane příležitost vyjádřit se k věci před vydáním rozhodnutí, je mu tím podstatně ztíženo jeho procesní postavení. Posudkový lékař upřel žalobci právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti k podkladům tohoto rozhodnutí, na což měl žalobce ústavní právo, žalobce odmítl tento postup posudkového lékaře akceptovat, proto příslušnou listinu nepodepsal a nemohl se ani odvolat.

5. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání uvedla, že podpisem záznamu o jednání se potvrzuje seznámení s výsledkem posouzení zdravotního stavu, případně převzetí rozhodnutí. Zdůraznila, že o ukončení dočasné pracovní neschopnosti žalobce bylo rozhodnuto v samostatném řízení. Proti tomuto rozhodnutí mohl žalobce podat odvolání, v němž mohl uplatnit námitku porušení práva vyjádřit se k věci a mohl rovněž předložit lékařské zprávy, na základě kterých by došlo k novému posouzení zdravotního stavu. Žalobce však odvolání proti tomuto rozhodnutí nepodal, předmětné rozhodnutí, tak nabylo právní moci a správní orgány z něj při rozhodování o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby vycházely. Uzavřela, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečnění jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud současně poznamenává, že v obdobné věci týchž účastníků řízení již jednou rozhodoval o obdobných žalobních námitkách, a to rozsudkem ze dne 3. 6. 2019, č. j. 78 Ad 14/2017-79, přičemž soud neshledal žádný důvod se jakkoli odchýlit od svých dřívějších závěrů, jimiž se žalobce mohl řídit i v tomto případě (avšak neřídil).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 3. strana)

8. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Žalobce dne 27. 4. 2020 podal u Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby. Podle posudku o zdravotním stavu ze dne 28. 5. 2020 posudkový lékař okresní správy MUDr. R. K. posoudil žalobcův zdravotní stav a dospěl k závěru, že u žalobce lze v krátké době po uplynutí podpůrčí doby předpokládat nabytí pracovní schopnosti, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti, žalobcův zdravotní stav odůvodňuje předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti od 29. 5. 2020. Ze záznamu o jednání ze dne 28. 5. 2020, č. j. LPS/2020/1732-UL_CSSZ, vyplývá, že MUDr. R. K. seznámil žalobce s výsledkem posouzení jeho zdravotního stavu a poučil jej o dalším postupu, žalobce odmítl tento záznam o jednání podepsat, a potvrdit tím převzetí rozhodnutí o ukončení pracovní neschopnosti, ačkoli byl současně poučen, že odmítne-li toto rozhodnutí převzít, je rozhodnutí doručeno dnem odmítnutí jeho převzetí. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vyplývá, že žalobce byl dočasně práce neschopen v době od 13. 12. 2019 do 28. 5. 2020.
9. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů považuje soud za nezbytné připomenout, že předmětem řízení v projednávané věci je rozhodnutí ve věci výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby, nikoli rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti. Soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o ukončení žalobcovy dočasné pracovní neschopnosti bylo vydáno v jiném řízení dne 28. 5. 2020, a to při jednání, kterého se žalobce osobně účastnil. Žalobce sice odmítl podepsat záznam o tomto jednání, a potvrdit tím převzetí rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti, nicméně účinky doručení, resp. oznámení předmětného rozhodnutí přesto nastaly dne 28. 5. 2020. Podle § 24 odst. 4 správního řádu totiž platí, že pokud adresát písemnosti neumožní její doručení, ačkoli byl poučen o následcích takového postupu, písemnost se považuje za doručenu dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo. Ze záznamu o jednání ze dne 28. 5. 2020 vyplývá, že žalobce byl poučen o tom, že odmítne-li převzít rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti, je toto rozhodnutí doručeno dnem odmítnutí jeho převzetí. Žalobce tedy byl řádně poučen o následcích odmítnutí převzetí předmětného rozhodnutí, a účinky jeho doručení proto nastaly dne 28. 5. 2020. Sám žalobce ostatně v písemnosti ze dne 28. 5. 2020, kterou nepodal samostatně, ale toliko připojil ke svému odvolání ze dne 10. 6. 2020 proti rozhodnutí okresní správy ze dne 29. 5. 2020 o přiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby, uvedl, že neakceptuje dnešní jednání (myšleno jednání konané dne 28. 5. 2020, pozn. soudu) s výsledným vydáním rozhodnutí o odnětí dokladů práce neschopného pojištěnce, přičemž z předmětné písemnosti ze dne 28. 5. 2020 zároveň plyne, že si žalobce byl vědom třídní lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti.
10. Soud proto shrnuje, že rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti bylo žalobci doručeno dne 28. 5. 2020, kdy je žalobce navzdory řádnému poučení odmítl převzít. Žalobce proti tomuto rozhodnutí v zákonné třídní lhůtě (srov. § 154 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění) nepodal odvolání, tudíž toto rozhodnutí nabylo právní moci, a správní orgány byly poté povinny z něj vycházet při rozhodování o žalobcově žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby. Soud zároveň odmítá, že by rozhodnutí o ukončení žalobcovy dočasné pracovní neschopnosti dnem 28. 5. 2020 bylo zatíženo natolik zásadní vadou, že by se na ně mělo nahlížet jako na neexistující. Předmětné rozhodnutí vydal k tomu příslušný orgán v mezích své zákonné pravomoci a netrpí ani žádnými nezhojitelnými vadami, které by způsobovaly jeho nicotnost. Pokud měl žalobce za to, že byla v řízení vedoucím k vydání rozhodnutí o ukončení jeho dočasné

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 4. strana)

pracovní neschopnosti jakkoli poškozena jeho práva, mohl proti předmětnému rozhodnutí podat odvolání a domáhat se toho, aby jím vytýkaná vada byla odstraněna; to však neučinil. Veškeré námitky přímo či nepřímo zpochybňující fakt, že správní orgány vycházely z rozhodnutí o ukončení žalobcovy dočasné pracovní neschopnosti, proto soud shledal nedůvodnými.

11. Podle § 26 odst. 1 věty první zákona o nemocenském pojištění platí, že „*[p]odpůrčí doba u nemocenského začíná 15. kalendářním dnem trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo 15. kalendářním dnem nařízené karantény a končí dnem, jímž končí dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa, pokud nárok na nemocenské trvá až do tohoto dne; podpůrčí doba však trvá nejdéle 380 kalendářních dnů ode dne vzniku dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízení karantény, pokud se dále nestanoví jinak.*“
12. Z § 27 zákona o nemocenském pojištění vyplývá, že „*[p]o uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26 se nemocenské vyplácí na základě žádosti pojištěnce po dobu stanovenou v rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění podle vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění, který vyplácí nemocenské, pokud lze očekávat, že pojištěnec v krátké době, nejdéle však v době 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26, nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti; takto lze postupovat i opakovaně, přičemž při jednotlivém prodloužení výplaty nemocenského nesmí být doba tohoto prodloužení delší než 3 měsíce. Nemocenské lze podle věty první vyplácet celkem nejdéle po dobu 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26.*“
13. Podle § 75 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění platí, že „*[z]jistí-li orgán nemocenského pojištění, že jsou důvody pro ukončení dočasné pracovní neschopnosti, potřeby ošetřování nebo potřeby dlouhodobé péče, rozhodne o ukončení dočasné pracovní neschopnosti, potřeby ošetřování nebo potřeby dlouhodobé péče, pokud ji neukončil ošetřující lékař, a to na předepsaném tiskopise.*“
14. Soud podotýká, že pojištěnec, který byl shledán dočasně práce neschopným, má nárok na nemocenské dávky, trvala-li pracovní neschopnost po dobu alespoň patnácti dnů. Rozhodným okamžikem pro vyplacení dílčích dávek je tzv. podpůrčí doba. Podpůrčí doba začíná běžet od patnáctého kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti a končí nejpozději uplynutím tří sta osmdesáti kalendářních dnů, a to i v případech dalšího trvání pracovní neschopnosti, přičemž tato doba se nepočítá od začátku podpůrčí doby, nýbrž od vzniku dočasné pracovní neschopnosti. Samotná výplata nemocenského je vázána na písemnou žádost pojištěnce podanou ve lhůtě tří měsíců od dne uplynutí podpůrčí doby, kladné vyjádření orgánu nemocenského pojištění a následné rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění. Nárok na výplatu nemocenského pak pojištěnci vzniká v případě kladného vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění.
15. Z právě uvedeného vyplývá, že nárok na výplatu nemocenského poskytovaného po uplynutí podpůrčí doby nevzniká přímo ze zákona, nýbrž jde o fakultativní dávku nemocenského pojištění, o které rozhoduje věcně příslušná okresní správa sociálního zabezpečení na základě žádosti pojištěnce a kladného vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění, přičemž orgány sociálního zabezpečení jsou povinny z tohoto posouzení posudkových lékařů vycházet. Úkolem soudu rozhodujícího ve správním soudnictví není nahrazovat činnost orgánů nemocenského pojištění a jejich lékařských posudkových služeb, ale přezkoumávat závěry žalované a zákonnost jí vydaných rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 5. strana)

16. Soud shledal, že žalovaná prostudovala žalobcem podanou žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby, vyžádala si vyjádření orgánu nemocenského pojištění a kopii pravomocného rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti ke dni 28. 5. 2020, přičemž dospěla k závěru, že žalobce splňuje předpoklady pro přiznání nároku na výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby, a to za období od 16. 4. 2020 do 28. 5. 2020. Lze tedy konstatovat, že žalovaná v rámci řízení o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrní doby v plném rozsahu vyhověla žalobcově žádosti, neboť nemocenské bylo žalobci přiznáno až do dne, kterým mu dočasná pracovní neschopnost skončila, tedy do 28. 5. 2020, když pojištěnci nelze přiznat výplatu nemocenského za období, kdy již pojištěnec nebyl dočasně práce neschopný (to ostatně ani žalobce nepožadoval).
17. Žalobcovy námitky v projednávané věci směřovaly k posouzení jeho zdravotního stavu a k postupu lékaře při ukončení jeho dočasné pracovní neschopnosti. Tyto námitky však nejsou pro projednávanou věc relevantní, neboť se netýkají řízení o žalobcově žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby, ale řízení o ukončení žalobcovy dočasné pracovní neschopnosti, které bylo pravomocně skončeno rozhodnutím, jež není předmětem přezkumu v tomto soudním řízení.
18. Dále se soud zabýval námitkou, že žalobci před vydáním rozhodnutí nebyla dána možnost vyjádřit se k věci a k podkladům pro vydání rozhodnutí. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu platí, že *„[n]estanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.“* Účelem § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníkům řízení seznámit se s obsahem správního spisu v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí, tj. v době, kdy mezi seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis doplňován o další důkazní prostředky (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, publ. pod č. 2073/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013-28). Zdejší soud dodává, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí není neomezené a – jak ostatně vyplývá přímo z textu citovaného ustanovení – nevztahuje se na případy, kdy je žádosti v plném rozsahu vyhověno.
19. Na tomto místě soud opětovně připomíná, že žalobce žádal o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby. Okresní správa této žádosti svým rozhodnutím ze dne 29. 5. 2020, č. j. X, plně vyhověla a žalobci přiznala výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby dnem 15. 4. 2020, a to při splnění ostatních zákonem stanovených podmínek za období od 16. 4. 2020 do 28. 5. 2020, tj. za celou dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti po uplynutí podpůrní doby. Vzhledem k tomu, že žalobce nic jiného nepožadoval, soud uzavírá, že jeho žádosti skutečně bylo zcela vyhověno a za této situace okresní správa nepochybila, když mu před vydáním rozhodnutí o této žádosti nedala možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Postup okresní správy byl podle názoru soudu plně v souladu s § 36 odst. 3 větou první za středníkem správního řádu. Možnost vyjádřit se k věci pak měl žalobce ve všech svých podáních. Soud proto shledal, že v daném řízení nebyla porušena žádná jeho práva.
20. K žalobcově námitce upozorňující na údajně zaujatý a nepřátelský postoj okresní správy, který ovlivňuje veškerá rozhodnutí učiněná vůči žalobci, soud poznamenává, že žalobce toto své tvrzení nijak nedoložil. Ze správního spisu současně nevyplývá, že by žalobce využil svého práva uplatnit námitku podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu, natožpak že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 6. strana)

by byly dány objektivní důvody k vyloučení některé z oprávněných úředních osob z provádění úkonů v předmětném správním řízení. Tato námitka tudíž není důvodná.

21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 13. září 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce